

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Tapani, A. (2020) Etävälineitä ja hybridimallia – mitä Sinulle kuuluu? TAMK-blogi, 18.9.2020.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/tutkimus/etavalineita-ja-hybridimallia-mita-sinulle-kuuluu/>

Etävälaineitä ja hybridimallia – mitä Sinulle kuuluu?

18.9.2020 — Arja Hautala

Kevät meni uuteen toimintamalliin totutellessa – olihan se ihan hauskaa olla verkkareissa ja tukka kampaamatta, vaihtelua, ja totesihan joku nurkkiakin siivonneensa ahkerammin, kun ei aikaa mennyt työmatkoihin tai muuhun matkustamiseen. Tuli syksy ja sama jatkui – enää ei tunnukaan niin uutuudenviehättävältä, kun edelleen ollaan 24/7, tai opettajien työajassa 8.12/5, mustaan laatikkoon tuijottamassa.

Illalla ei enää televisiota tee mieli katsella. Työt tulee kyllä tehtyä tehokkaasti, kun siirtymiä luokka- tai kokoustilojen välillä ei ole ollut, nopeasti vain virtuaalihippy toiseen Teamsiin tai Zoomiin. Kahvitkin koneen äärellä. Kultajyvät alkoivat erottua myös työkavereista – yhteyttä on pidetty enemmän ja vähemmän vapaamuotoisesti merkityksellisten toisten kanssa. Tästä alkoi herätä ajatus siitä, mihin kuulun ja kenen joukoissa työtäni teen. Kasvu ja oppiminen – tiimeissä – tutkimusryhmässä aloimme miettiä, miten pidetään työyhteisöllisyyden ja kuulumisen tunnetta yllä. Miten tässä etätilanteessa voimme tuntea kuuluvamme työyhteisöön, samaan kokonaisuuteen yhdessä toisten kanssa.

Teimme kyselyä sosiaalista mediaa hyödyntäen siitä, mitkä keinot on koettu toimiviksi. Teemaa kommentoineet totesivat kuin yhdestä suusta, hyvin yhteisöllisesti, että tärkeiden kysymysten äärellä olette. Vastaukset voitiin jakaa kahteen luokkaan: ensinnäkin todettiin lähitapaamisen oleellisuus ja toisena tuotiin esiin erilaisten teknologioiden hyödyntäminen

monipuolisesti. Etätyöskentelyyn liitettyjä lähitapaamisia voisi kutsua hybridimalliksi. Sitä edustaneet kertoivat, kuinka on ollut yhteenkuuluvuutta ylläpitävää tietoa siitä, että on mahdollisuus myös tavata toisia oppilaitoksen tiloissa. Teknologisten välineiden käytössä korostuivat vaikkapa kameran käyttö etäkokouksissa, jonka avulla ollaan oikeastaan jopa paljon lähempänä toista kuin perinteisissä kokoustiloissa.

Uusilla menetelmillä tulee varmasti jatkossakin olemaan loistava tulevaisuus: käytössä on jo nyt lisättyä todellisuutta sekä vaikkapa Teamsin auditorio-ominaisuuksia, joissa saadaan aikaan ”online presence”- vaikutelma. Niin etätyöntekijät kuin riskiryhmäläisetkin kiittävät WhatsAppin mahdollisuuksia, kuvineen ja videoineen sanoen, että kyllä muuten olisi yksinäistä. Virtuaalisia kahveja olemme myös juoneet, mutta miltäpä kuulostaisi virtuaalinen aamulenkki: aamukävely, jonka aikana voisi pitää puhelimen kautta palaveria muiden aamulenkillä olevien työkaverien kanssa.

Yksi keskeinen havainto etäilystä tuli myös sosiaalisen median keskusteluissa esiin: oman kotiryhmän merkityksen huomaa vasta, kun sitä ei ole. Mutta entäpä jos ihan vain kysyisimme työkaverilta, mitä sinulle kuuluu. Välineellä ei ole niin väliä. Välittäminen ratkaisee. Siinä missä ihminenkin. Kenen kuulumisia sinä voisit tänään kysäistä?

Teksti ja kuva: Annukka Tapani, TAMK Pedagogiset ratkaisut, LeGiT – Kasvu ja oppiminen tiimeissä -tutkimusryhmän vetäjä